

Iza nevidljivih zidova Kada otvorenost zamijeni predrasude

DAAJI

Poruka povodom 50. obljetnice

YOGASHRAM SHAHJAHANPUR

Grupa 5: 28. veljače – 2. ožujka 2026., Shahjahanpur

Iza Nevidljivih Zidova

Kada otvorenost zamijeni predrasude

Dragi prijatelji,

Uzmimo da čovjek naslijedi kuću s vitražnim prozorima na svakom zidu, a svako staklo pokazuje vanjski svijet u samo jednoj boji. Kroz plavo staklo vrt izgleda sjetno. Kroz crveno djeluje prijeteće. Kroz jantarno sve izgleda staro i izbljedjelo. Toliko je dugo živio s tim prozorima da je već i zaboravio da su uopće obojeni. Jednostavno vjeruje da je svijet onakav kakvim ga vidi. Jedne večeri monsuna oluja razbije jedno staklo te kroz bistri procjep on ugleda boje za koje nema imena.

Većina nas živi u toj kući. Vitraže koje smo naslijedili nismo sami stavili. Postavili su ih obitelj, kultura, zajednica i naša vlastita iskustva. A njihova opasnost ne leži u bojama samima po sebi, već u tome što zaboravimo da je staklo obojeno. Gledamo kroz svoje predrasude i vjerujemo da vidimo jasno. To je stanje koje je Babuji precizno opisao kada je predrasudu nazvao najsmrtonosnijim otrovom za duhovni život.

Otrov koji se osjeća kao mudrost

Otrov je zanimljiva riječ. Podrazumijeva nešto što ulazi u živi sustav i kvari ga iznutra. Otrovani organizam ne zna da je otrovan sve dok šteta već nije učinjena. Upravo to čini predrasudu opasnijom od svih prepreka o kojima smo do sada govorili. U *Buđenju svrhe lijenost* je bila vidljiva. U *Izgraditi čvrste temelje* sumnja se osjećala. U *Dosezanju neba* ponos je mogao prepoznati svatko tko je bio spreman iskreno pogledati. Ali predrasuda? Predrasuda nosi odoru razboritosti. Predstavlja se kao odanost istini, kao mudrost stečena iskustvom i kao zrela sposobnost ispravnog prosuđivanja. Um pun predrasuda ne osjeća se bolesno; on se osjeća sigurno.

Veliki američki pedagog John Dewey nazvao je zatvorenost uma „preranom intelektualnom starošću“. Um gubi gipkost - više ne može primati, analizirati ni odgovoriti na istinski nove stvari. Svaka nova osoba, svaka nepoznata ideja i svako iskustvo koje se ne uklapa u postojeći okvir filtrira se kroz zaključke donesene davno prije. Prestajemo susretati stvarnost; susrećemo samo svoja mišljenja o stvarnosti. I to dvoje brkamo.

Lanac se zateže

Babuji-jevo viđenje ide dublje od psihologije; on govori o metafizičkoj posljedici. Predrasuda, kaže, dodaje još jednu kariku postojećem lancu egoizma. Razmislimo što to znači. Svaki čin predrasude u suštini je izjava: *Moje viđenje je ispravno. Moja grupa je prava. Moj način gledanja je jedini način gledanja.* Čak i kada izgleda kao sud o drugima, to je u biti tvrdnja o sebi. Svaka takva tvrdnja učvršćuje

ljusku ega – upravo onoga što odvaja pojedinačnu kap od oceana kojemu se teži ponovno vratiti.

Zato Babuji dolazi do zapanjujuće logike: spoznaja Beskonačnog postaje nemoguća. Ne teška ili malo vjerojatna; postaje nemoguća. Ne možete dosegnuti Beskonačno dok gradite konačne zidove. Ne možete se sjediniti s cjelinom dok inzistirate na tome da ostanete odvojeni. Svijest, koja je oko sebe povukla granicu i sve izvan nje proglasila manjim, pogrešnim ili tuđim, strukturalno je onemogućila iskustvo prostranstva. To je potpuno logično.

Most koji je postao zid

Možda je najtrezveniji dio Babuji-jeve analize to što se pod utjecajem predrasude događa religiji. Religija, zamišljena kao most između čovjeka i Božanskog, postaje prepreka. Samo sredstvo povezivanja postaje sredstvo razdvajanja. Kako? Kada, pristupamo svetome kroz prizmu „moja religija je jedina istinska religija“, mi zamjenjujemo živo iskustvo Božanskog mrtvom odanošću formi. Obožavamo posudu, zaboravljajući na vodu koju je trebala sadržati.

Ne možete dosegnuti Beskonačno dok gradite konačne zidove. Ne možete se sjediniti s cjelinom dok inzistirate na tome da ostanete odvojeni. Svijest koja je oko sebe povukla granicu i sve izvan nje proglasila manjim, pogrešnim ili tuđim, strukturalno je onemogućila iskustvo prostranstva. To je potpuno logično.

To nije problem jedne tradicije. On živi svugdje gdje ljudi zamijene prst koji pokazuje na mjesec sa samim mjesecom. Živi u hinduisti koji ne želi u meditaciji sjediti pokraj muslimana. Živi u znanstveniku koji svako duhovno iskustvo odbacuje kao zabludu. A, ako hoćemo biti potpuno iskreni, možda tiho živi i u nama, u dijelovima koje još nismo ispitali, u pretpostavkama toliko poznatima da smo zaboravili da su uopće pretpostavke.

Što rastvara staklo

Kao što prazna šalica ima sposobnost primiti, tako i prazno srce ima prostora za ljubav. A ljubav nije nešto što mi stvaramo, već nešto što se javlja kada su uvjeti pravi. Predrasuda je jedan od dubokih korijena koje treba iščupati da bi se napravilo mjesta za ulazak ljubavi. Lijepo je i obrnuto: sama ljubav je sila koja iznutra rastvara predrasudu. Strah steže, dok ljubav širi. A predrasuda, koja je zapravo skupljanje svijesti oko jednog fiksnog stajališta, u istinskom širenju ne može opstati.

Ovdje meditacija postaje neophodna. Ne možete uvjeriti sebe u to da volite sve, niti se možete posramiti do otvorenosti. U tišini duboke prakse, kada se misli smire i unutarnje brbljanje utihne, događa se nešto izvanredno. Granice, koje smo izgradili, počinju se osjećati upravo takvima – našim vlastitim konstrukcijama. Shvatimo da te granice nisu ni stvarnost ni istina, nego navike uma, obrasci reakcije i naslijeđeni zaključci koje nikada nismo doveli u pitanje.

Kroz *pranahuti*, božanski prijenos, srce omekšava izravnim dodirom s nečim većim od kategorija uma. U tom prostranstvu jednostavno nema mjesta za predrasudu – ne zato što smo je pobijedili, već zato

što smo je prerasli. Rijeka koja je stigla do oceana ne bavi se više dolinom kroz koju je nekada tekla, - postala je prevelika za takve male odanosti.

Pukotina u staklu

Predrasuda ne šteti samo onome tko je nosi, ona zrači prema van. Osjećaju je ljudi oko nas, djeca je upijaju, a zajednice pucaju duž njezinih nevidljivih linija. Kada je Babuji rekao da je Indija stekla političku slobodu, ali ne i slobodu duše, govorio je o nečem bezvremenskom: vanjsko oslobođenje bez unutarnjeg oslobođenja je nepotpuno.

Svatko od nas odgovoran je ispitati vlastitu unutarnju atmosferu. Nema potrebe činiti to s osjećajem krivnje, jer je i krivnja samo još jedan oblik stezanja. Umjesto toga, pokušajmo se promatrati s iskrenom znatiželjom: „Gdje sam prestao slušati?“ „Gdje sam odlučio, bez svježih dokaza, da mi neka osoba, put ili ideja nemaju što ponuditi?“ „Gdje sam prisustvo istine pobrkao s udobnošću sigurnosti?“

Čovjeku u naslijeđenoj kući nije bilo potrebno razbiti sve prozore. Dovoljna je bila jedna pukotina, mali otvor kroz koji bi nefiltrirana svjetlost mogla ući. Pukotina je početak duhovne slobode: nije to

Kroz pranahuti, božanski prijenos, srce omekšava izravnim dodirrom s nečim većim od kategorija uma. U tom prostranstvu jednostavno nema mjesta za predrasudu – ne zato što smo je pobijedili, već zato što smo je prerasli.

prikupljanje više točnih odgovora, već spremnost da svoje odgovore držimo lagano, dopuštajući prostranosti stvarnosti da nas stalno iznenađuje i preoblikuje.

Zidove koje ne vidimo uvijek je najteže srušiti, ali postoji tiha istina koja ovaj rad čini vrijednim truda: ne rušimo ih silom. Rastvaramo ih tako što postajemo preveliki da bismo više mogli živjeti unutar njih.

Kada se ti zidovi rastvore, u oslobođenom prostoru počinje se buditi novi pokret – gdje je prisutnost čekala svo vrijeme. O tome ćemo govoriti u sljedećoj poruci: o trenutku kada se ljubav, oslobođena svake prepreke, usmjerava svom snagom prema Božanskome i postaje predanost.

S ljubavlju i molitvama,
Kamlesh

*Poruka povodom 50. obljetnice
Yogashram Shahjahanpur
Grupa 5: 28. veljače – 2. ožujka 2026., Shahjahanpur*

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

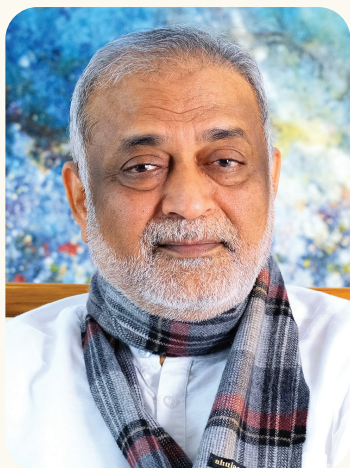
.....

.....

.....

.....

.....

Masterclasses s Daaji-jem

Možete početi prakticiranje Heartfulness- a bilo kada. Pridružite se Daaji-ju u seriji od 3 masterclass radionice u kojima vas uvodi u dobrobiti metode Heartfulness i objašnjava kako uvesti u svakodnevnicu Heartfulness opuštanje, meditaciju, cleaning i molitvu. Sve su Masterclass radionice besplatne.

<https://heartfulness.org/global/masterclass/>

Tehnike Heartfulness-a

Otkrijte tehnike Heartfulness-a, kako se relaksirati, meditirati, očistiti i moliti.

<https://heartfulness.org/in-en/heartfulness-practices/>

heartfulness

purity weaves destiny

